

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนกระบวนการจัดทำแผนชุมชนในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเข้มแข็งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ในเขตจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และศึกษาผลการพัฒนาการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ และใช้เทคนิคการหาสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกระบวนการจัดทำแผนชุมชนในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเข้มแข็งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ในเขตจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ และนำผลการวิจัยมาพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาตลอดจนศึกษาผลของการใช้โปรแกรมดังกล่าว โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) และ ได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการพัฒนา

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้ และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานภายใต้ระบบการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ของพนักงานกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง

1. กลุ่มทดลอง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การประเมินผลการพัฒนาการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ประชากร คือ ผู้นำชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้นำชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ

1.2.1.1 ปัจจัยการตระหนักในปัญหา

1.2.1.2 ปัจจัยความรู้ในภูมิสังคม

1.2.1.3 ปัจจัยความสามารถในการจัดการ

1.2.2 ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ

1.2.2.1 ปัจจัยการวางแผนชุมชน

1.2.2.2 ปัจจัยกิจกรรมการเรียนรู้

1.2.2.3 ปัจจัยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

1.2.3 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นปัจจัยผลลัพธ์ คือกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว และนำเครื่องมือวัดตัวนั้นมาปรับข้อความบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้

ภายใต้การควบคุม และให้คำแนะนำจากที่ปรึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ โดยให้เลือกคำตอบที่มีอยู่แล้วและเติมคำในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.3.2.1 เครื่องมือวัดทุกฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาด้านเนื้อหา ความหมาย และ การใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความครอบคลุมตาม โครงสร้างของเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence : IOC) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยผู้เชี่ยวชาญ

1.3.2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (มนต์ชัย เทียนทอง. 2548 : 65)

1.3.2.3 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค (Item – Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม ด้านนั้น เลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ .2 ขึ้นไป

1.3.2.4 นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบัก

1.3.2.5 จากนั้นนำข้อมูลที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.2 เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูล จะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยประสานงานการเก็บข้อมูล

1.5 การจัดการกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.1 การจัดการกระทำข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.5.1.1 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบของเครื่องมือในแต่ละชุด โดยคัดเลือกข้อมูล ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์

1.5.1.2 ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับเครื่องมือการวิจัยแต่ละชุด

1.5.1.3 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย ซึ่งมีแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1.5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1) วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

2) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : $S.D.$) ค่าความเบ้ (Skewness : SK) ค่าความโค้ง Kurtosis : KU) ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาแบบจำลองเพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร ซึ่งในงานวิจัยนี้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์ ค่า SK และ KU ต้องไม่เกิน 1.96 (สุกมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณนา และ รัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. 2550 : 84) แสดงให้เห็นว่า ยอดของโค้งข้อมูลทั้งหมดต้องมีการกระจายเป็น โค้งปกติจึงจะนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

1.5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัยตามวัตถุประสงค์

1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานการวิเคราะห์แบบจำลองเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการทำงานภายใต้ระบบการบริหารรัฐกิจแนวใหม่ของพนักงานกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการตรวจสอบว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสำรวจและระบอบองค์ประกอบ (Exploratory Factor Analysis : EFA) หลังจากที่ผู้วิจัยเตรียมเมทริกซ์ Matrix สหสัมพันธ์แล้ว จะทำการสกัดองค์ประกอบ หมุนแกน และกำหนดองค์ประกอบ เพื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์

ซึ่งค่าความสัมพันธ์นั้น Correlation Matrix ต้องไม่น้อยกว่า 0.30 ค่า Kaiser-Meyer- Olkin Measure of Sampling Adequacy หรือ KMO ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 และค่า Bartlett's Test of Sphericity ต้องมีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (สุภมาส อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณนา และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. 2550 : 84)

2) การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลอง (Goodness - of - Fit Measure) เพื่อศึกษาภาพรวมของแบบจำลองว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยใช้การยืนยันองค์ประกอบ (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบทฤษฎีว่าองค์ประกอบที่สนใจประกอบด้วยตัวแปรที่วัดจริงหรือไม่ ดังนี้ (Bollen. 2550 : 97)

2.1) ต้องยอมรับสมมติฐานว่า $H_0 : \sum : \sum(\theta)$ ต้องการให้ p - value มีค่ามากกว่า .05

2.2) ค่าไค - สแควร์ (Chi-Square) หาค่าด้วยค่าองศาอิสระหรือ df ต้องไม่เกิน 2

2.3) ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual : RMR) ต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05

2.4) ค่า Largest Standardize Residual ต้องไม่เกิน 2

2.5) Q-Plot ต้องมีความชันมากกว่าแนวทแยง

2.6) ค่าการเปรียบเทียบระดับความสอดคล้อง (Comparative Fit Index : CFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index : GFI) และค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.9 - 1.10

1.5.2.3 การประเมินโมเดลการวัด

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความกลมกลืนในผลลัพธ์ที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของแบบจำลองภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองในภาพรวมแล้ว จะตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละส่วนว่ามีความถูกต้องและอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผลหรือไม่ การตรวจสอบนี้ทำให้ทราบว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างแท้จริงหรือไม่ในแต่ละส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยนี้ จะทำการประเมินโมเดลการวัด ดังนี้ (สุภมาส อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณนา และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. 2550 : 180)

- 1) ตรวจสอบความเที่ยงของตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การถาย (Squared Multiple Correlation : R^2) ซึ่งค่าสถิติที่มีค่าสูง แสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงตรง แต่ถ้ามีค่าสถิติน้อย แสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงตรงน้อยไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่ง R^2 ต้องมากกว่า 0.05
- 2) ตรวจสอบความเที่ยงของตัวแปรแฝง (ρ_c) ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.6
- 3) ตรวจสอบค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนของตัวแปรแฝงที่ถูกสกัดไว้ (ρ_v) ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.5

1.5.2.4 การปรับ โมเดล (Model Modification) หาก โมเดลไม่สอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ จะพิจารณาจาก โมเดลที่มีค่า MI (Modification Index) มากที่สุด ซึ่ง โมเดลที่มีค่า MI มากกว่า 3.84 ถือว่า มากจะพิจารณาจากเมตริกซ์ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardize Residual) ที่มากกว่า 2.58 ควรเพิ่มพารามิเตอร์นั้น แล้ววิเคราะห์ใหม่ แต่ถ้าน้อยกว่า -2.58 จะพิจารณาตัดเส้นนั้นออกจากโมเดลแล้ววิเคราะห์ใหม่ (Diamantopolus and Sigsaw, 2000 : 42)

1.5.2.5 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเส้นทางอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทั้งอิทธิพลทางตรงทางอ้อม เพื่อนำไปสู่การวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.1 กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์ศึกษาพัฒนาการสังคมหมู่บ้าน (วนเกษตร) และผู้นำกลุ่มชุมชนในเครือข่ายป่าตะวันออกที่นำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากศูนย์ศึกษาพัฒนาการสังคมหมู่บ้าน (วนเกษตร) ไปถ่ายทอดต่อจำนวน 2 แห่งคือ แหล่งเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงบ้านนาอีสาน และแหล่งเรียนรู้ชุมชนบ้านหลุมมะขาม ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 คือ แนวทางในการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณาและศึกษาระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์ศึกษาพัฒนาการสังคมหมู่บ้าน (วนเกษตร) และผู้นำกลุ่มชุมชนในเครือข่ายป่าตะวันออกที่นำองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากศูนย์ศึกษาพัฒนาการสังคมหมู่บ้าน (วนเกษตร) ไปถ่ายทอดต่อจำนวน 2 แห่งคือ

แหล่งเรียนรู้ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง บ้านนาอีสาน และแหล่งเรียนรู้ชุมชนบ้านหลุมมะขาม และนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้ และประเมินผลการพัฒนาการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

กระบวนการขับเคลื่อนแผนชุมชน ในประเด็นที่ว่า “ชุมชนที่มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนาชุมชน กับชุมชนที่ไม่ได้มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนาชุมชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนแตกต่างกันหรือไม่ โดยมีตัวแปรต้น คือ

1. ชุมชนที่มีแผนชุมชนใช้อย่างชัดเจนก่อนการพัฒนา
2. ชุมชนที่ไม่ได้มีการนำแผนชุมชนใช้อย่างชัดเจนก่อนการพัฒนา

ตัวแปรตาม คือ คะแนนการประเมินการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนก่อนการได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตัวแปรร่วม คือ คะแนนการประเมินการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนหลังการได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เพื่อให้แสดงผลการประเมินได้อย่างชัดเจนผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนทั้ง 2 ชุมชนซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ชุมชนที่ 1 เป็นชุมชนที่มีแผนชุมชนอย่างชัดเจนและมีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนาชุมชนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว กับชุมชนที่ 2 ที่มีแผนชุมชนแต่ไม่ได้นำไปใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้วิจัยต้องการคำตอบว่า “ชุมชนที่มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนาชุมชน กับชุมชนที่ไม่ได้มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนาชุมชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนแตกต่างกันหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Design) ดำเนินการ

1. เปรียบเทียบคะแนนการประเมินการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนหลังการได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นของชุมชน 2 ชุมชน เมื่อพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนทั้ง 2 ไม่มีความแตกต่างกัน จึงแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นไม่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างของชุมชน ดังนั้น จึงทำให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ที่จะ

เกิดขึ้นกับชุมชนเนื่องมาจากโปรแกรมพัฒนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับ ความเข้มแข็งของชุมชนที่มีอยู่เป็นพื้นฐานเดิม โดยการหาค่า t □ Test

2. ทำการทดสอบต่อว่าชุมชนที่ได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนสูงขึ้นจากก่อนได้รับการพัฒนา โดยใช้ Paired Difference t □ Test

3. ใช้การทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยของชุมชนที่มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนา ก่อนได้รับการพัฒนา กับชุมชนที่ไม่มีการนำแผนชุมชนไปใช้ในการพัฒนา ก่อนได้รับการพัฒนา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of CoVariance : ANCOVA)

โดยมีตัวแปรต้น คือ

1. ชุมชนที่มีแผนชุมชนใช้อย่างชัดเจนก่อนการพัฒนา
2. ชุมชนที่ไม่ได้มีแผนชุมชนใช้อย่างชัดเจนก่อนการพัฒนา

ตัวแปรตาม คือ คะแนนการประเมินการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนก่อน การได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตัวแปรร่วม คือ คะแนนการประเมินการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนหลัง การได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการพัฒนาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น